

Nyt på tværs

Tvær- KultuRElt CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent arbejde i Danmark

Nr. 2 – juni 2013 – 19. årgang

Musik fremmer integration

Tidligere overrabbiner Bent Melchior overrakte Tværkulturelt Centers integrationspris *Årets Krus – Årets Krus* til afrikansk korleder og gospelsanger.

Side 2

Tro i mødet

Vi kan lære af de kristne i Mellemøsten, mener britisk islamkender.

Side 2

Ingeniøren fra Damaskus

Kristen flygtning fra Syrien venter i limbo på dansk asylcenter.

Side 3

Børnene blev overset

Kirke og lokalsamfund støtter udvist kosovoalbansk familie i Løsning.

Side 4

På flugt i seks år: Ks historie

Konverteret afghaner får genoptaget asylsag.

Side 5

Sammen på tværs

Gudstjenester og mødesteder på 41 sprog.

Side 6

Sådan gik det

Glimt fra Tværkulturelt Centers netværk.

Side 7

TEMA

AFVIST

Asylfortællinger

Side 3-5

Danske muslimer

Interview med dansk-pakistaner om at tilhøre et religiøst mindretal i Danmark.

Side 7

Fra Kinshasa til Ølby

Tidligere finansrådgiver blev præst for migrantmenighed.

Side 8

Retfærdighedens pris

Hvilken verden vil vi leve i?

Redaktøren har ordet

Desmond Tutu modtog for nylig den prestigefyldte Templetonpris for sit arbejde for retfærdighed, forsoning og tilgivelse. Den sydafrikanske tidligere ærkebiskop er kendt for sin dybe forankring i det bibelske budskab om forsoning mellem Gud og mennesker. Ved Kristus sætter Gud sig i menneskehedsens sted og betaler retfærdighedens pris, så mennesker kan sætte sig i hinandens sted. Det var den teologi, der gjorde den lille mand med de klare øjne verdenskendt for sin frygtløse modstand mod apartheid. Det er den teologi, som stadig giver den 82-årige tidligere anglikanske kirkeleder taleret.

Tutus stemme er en stærk påmindelse om, at kristne må aldrig give op over for uretfærdighed. Alle mennesker er skabt i Guds billede – uanset hudfarve, oprindelsesland og personlig livshistorie. Når et menneske krænkes, krænkes dets skaber.

I Danmark er vi lykkeligt forskånet for institutionaliseret uretfærdighed, der tåler nogen sammenligning med den sydafrikanske regerings systematiske diskrimination og undertrykkelse af den sorte befolkning under apartheid. Men det må ikke gøre os blinde for, at også hos os er der mennesker, hvis værdighed og retssikkerhed krænkes. Mennesker, der befinder sig i periferien af det danske samfund, og som er helt afhængige af, at nogen ser dem, sætter sig i deres sted og taler deres sag. I dette nummer af *Nyt på tværs* fortæller en syrer, en afghaner og en kosovoalbansk om bristede drømme i mødet med det danske asylsystem. Det er stærke personlige beretninger, som vi gør klogt i ikke at overse. For deres historier er desværre ikke enkeltstående tilfælde.

På danske asylcentre venter 180 afviste syriske asylansøgere i limbo på ubestemt tid. De kan ikke få asyl, men på grund af situationen i Syrien kan de heller ikke sendes hjem. Det er uanstændig behandling af mennesker fra en borgerkrig, der foreløbig har sendt hver fjerde syrer på flugt. Konvertitter fra lande som Afghanistan og Iran udgør en anden gruppe, som har krav på større opmærksomhed. For kristnes retsbevidsthed bør ikke kunne leve med, at konvertitter får afslag på asyl på tvivlsomt grundlag – i flere tilfælde med henvisning til, at de blot kan undlade at praktisere deres tro i hjemlandet, hvis de vil undgå problemer. Endelig er der brug for et grundigt eftersyn af gældende praksis vedrørende midlertidig humanitær opholdstilladelse. At udvise velintegrerede børnefamilier fra Kosovo til en usikker fremtid i forældrenes krigshærgede hjemland er både uværdigt og umenneskeligt.

Man har kaldt Desmond Tutu erfaringssteolog, fordi hans personlige erfaring og fromhedsliv er tæt kædet sammen med hans teologi. For Tutu var kampen for en mere retfærdig verden forbundet med store personlige omkostninger. I en verden, hvor flygtninge og asylansøgere rettigheder sjældent står højt på den politiske dagsorden, er der brug for flere erfaringssteologer og kristne ledere, der som den sydafrikanske prismodtager tror på forsoningens virkelighed, er forankret i bøn for verden og har mod og mandshjerte til åbent at tale myndigheder og politiske beslutningstagere imod, når menneskers liv og værdighed krænkes.

Birthe Munck-Fairwood

Tro i mødet

Britisk islamkender: Lad os tale sammen om, hvad troen betyder i hverdagen

– Hvorfor er du så optaget af Mellemøsten?

Hvis vi vil forstå forholdet mellem kristne og muslimer i dag, må vi starte i Mellemøsten. Vi har brug for det store billede. For hundrede år siden var der langt flere kristne i Mellemøsten end i dag. Hvorfor forsvandt de kristne i Nordafrika men overlevede i Egypten? Det er vigtigt at skelne mellem faktorer, der handler om islam, og historiske og politiske faktorer.

Efter at have boet i Mellemøsten i mange år ved jeg, at livet der for en stor del er formet af, hvad vi i Vesten har foretaget os i Mellemøsten op gennem historien. Vores handlinger påvirker stadig i langt højere grad, end de fleste af os er klar over, almindelige menneskers hverdag. Som tidligere kolonimagt er mit land medskyldigt i det kaos, der råder mange steder. Derfor har jeg et særligt forhold til de mennesker, som jeg har boet og arbejdet sammen med i så mange år. Her har jeg stadig livslange venskaber.

– Hvordan vil du beskrive de kristnes situation i Mellemøsten i dag?

Når kristne forfølges i lande som Irak og Syrien, skyldes det ikke kun religion, men i høj grad også den politiske virkelighed. Ofte har de kristne nydt en vis grad af beskyttelse fra de tidligere magthavere. Hertil kommer, at de kristne ofte betragtes som allierede med Vesten. Vi må forstå den historiske og politiske baggrund for de kristnes situation i Mellemøsten i dag. Ellers er det let at drage forenklaede slutninger.

– Hvorfor synes vejen til demokrati så lang...?

Lad os ikke glemme, at Vesten har et betydeligt medansvar for den politiske udvikling i hele regionen, både før og efter staten Israels oprettelse i 1948. Så sent som i 1953 var Storbritannien med til at fjerne den demokratisk valgte regering i Iran, afskaffe demokratiet og indsætte shahen som enehersker. Det arabiske forår kan ses som et spontant folkeligt oprør mod de autoritære regimer, der fulgte i kølvandet på Vestens indblanding i 1920'erne. Siden har yderligtgående islamister haft held til at sætte deres egen politiske dagsorden. Men allerede nu ser vi modreaktioner mod islamisternes *power grab*, så billedet er ikke entydigt.

Desværre er der ikke udsigt til en snarlig løsning i Israel/Palæstina konflikten. Hvad bliver Irans rolle? Vi taler om meget komplicerede konflikter, der vil fortsætte i lang tid fremover.

Kristne skal forsvare alle menneskers rettigheder – ikke kun de kristnes. Ellers mister vi troværdighed. Det siger den britiske islamkender Colin Chapman, der var hovedtaler på Tværkulturelt Centers forårskonference i København i marts om tro i mødet. Her talte han blandt andet om, hvad kristne i Vesten kan lære af den historiske og politiske virkelighed i Mellemøsten. Colin Chapman har boet i Mellemøsten i 20 år og bor i dag i Cambridge.

– Ser du tegn på håb?

Med den koptiske kirkes valg af pave Tawadros II har Mellemøstens største kirkesamfund fået en leder, der ønsker dialog og forsoning. Den seneste tids usikkerhed og omvæltninger har betydet, at kristne kirkesamfund har fundet sammen på tværs af teologiske forskelle. I Egypten har den anglikanske biskop gode relationer til muslimske ledere. Det giver alt sammen grund til håb. Og billederne af muslimer, der beskyttede kristne under bøn på Tahrir-pladsen, og omvendt, vil altid blive husket. Som kristne må vi aldrig falde for fristelsen til kun at forsvare kristnes rettigheder.

– Tjener religionsdialog stadig noget formål?

Meget tyder på, at vi er 20 år bagefter. Kristne ledere skulle for længst have prioriteret at skabe gode relationer til muslimske ledere i lande som Syrien og Egypten. Så ville meget måske have set anderledes ud i dag.

Jeg plejer at sige, at religionsdialogen har tre formål: At fremme gensidig forståelse, at lære at leve sammen i fred, og at give mulighed for vidnesbyrd. Som kristne kan vi vidne om Kristus samtidig med, at vi går ind i en respektfuld dialog.

Foto: BMF

Jeg ville ønske, at kristne i Europa var mere optaget af godt naboskab med lokale moskéer end af at begrænse moskébyggeri. Der ligger en stor opgave i at hjælpe kristne med at overvinde frygt og fordomme. Selv om der ikke bor muslimer i vores egen gade, har islam i dag så høj en profil, at alle kirker burde tilbyde undervisning om islam. Undervisning er den bedste medicin mod islamofobi. Og så skal vi mødes, kristne og muslimer, og tale om, hvad vores tro betyder for os i hverdagen. Dialog er ikke kun for teologer.

Mødet med muslimer er en udfordring for kulturkristne europæere, der ikke kender deres egen

tro og måske ikke tror på jomfrufødsel eller Jesu opstandelse. Dialogen kan hjælpe kristne i Vesten til at genopdage kristendommen. Dialog handler ikke kun om det, vi kan blive enige om. Når vi spørger ind til den andens tro, må vi samtidig spørge os selv, om vi tror det samme. I religionsmødet har mange kristne opdaget, hvor enestående det kristne evangelium er.

– Hvad har du lært af Mellemøstens kristne?

Jeg har dyb beundring for det mod og den menneskelige og åndelige råstyrke, jeg har mødt hos kristne i Mellemøsten. Selv om hverdagen er fuld af udfordringer, holder de fast ved deres tro med stor frimodighed. De har brug for at vide, at de ikke er glemt. Bed for dem. Besøg dem.

– Er der en bog, som du særligt kan anbefale?

Philip Jenkins bog *The Lost History of Christianity: The Thousand-Year Golden Age of the Church in the Middle East, Africa and Asia* (Lion 2008) er en af de mest spændende bøger, jeg har læst. Den giver indblik i nogle kapitler i den kristne kirkes historie, som meget få i Vesten kender. Læs den og bliv klogere! BMF

Årets Krus – Årets Knus 2013

Integrationspris til afrikansk korleder

Integration kan styrkes gennem sang og musik. Det er idéen bag det afrikanske gospelkor fra migrantmenigheden Church on the Rock i Valby. Korets leder Joanita Lubega Zachariassen modtog for nylig Tværkulturelt Centers integrationspris Årets Krus – Årets Knus.

Prisen blev overrakt af tidligere overrabbiner Bent Melchior på Tværkulturelt Centers forårskonference i København. Valget faldt på Joanita Lubega Zachariassen, fordi hun som afrikansk korleder og gospelsanger bidrager til det danske samfund med noget nyt og værdifuldt. Som flygtningebarn har hun formået at vende en svær start til et positivt eksempel på, at unge med flerkulturel baggrund har mange ressourcer at tilføre det danske samfund, understregede Bent Melchior ved prisoverrækkelsen.

Den 31-årige korleder og gospelsanger er født i Uganda og opvokset i en kristen flygtningefamilie i Danmark, hvor hendes far som ung jurist fik politisk asyl. Selv kom hun til Danmark i 1993 som 10-årig. I dag arbejder Joanita Lubega Zachariassen som inspektør i et rengøringsfirma.

Fritiden bruges i migrantmenigheden Church on the Rock, der blev grundlagt af hendes far i 1998 og holder gudstjenester i Timotheuskirken i Valby. Her leder Joanita menighedens gospelkor, der blandt andet medvirkede ved den TV-transmitterede klimagudstjeneste i Københavns Domkirke for tre år siden. Koret består primært af unge første- og andengenerations flygtninge, der oplever positive kulturmøder gennem korets koncerter i kirker og mange andre steder.

– Jeg kan mærke, at de synes, det er fedt at komme ud og synge og på den måde integrere sig i det danske samfund. Når vi optræder, får vi en fantastisk respons, fortæller Joanita.

Det musikalske talent ønsker hun ikke blot at bruge til at skabe bedre integration. Hun vil også fortælle om sin kristne tro.

– Jeg har altid haft sang og musik i mig. Da jeg var 18 år, var jeg alvorligt syg af tuberkulose. Jeg lovede Gud, at hvis jeg overlevede, måtte Gud bruge mig, som han ville. I en drøm oplevede jeg meget stærkt, at mit kald er at synge og dele det kristne budskab om kærlighed og håb, siger Joanita Lubega Zachariassen, der også giver solokoncerter og holder gospelworkshops for konfirmander.

Joanita er gift med en færing og bor på Amager. Parret venter deres første barn i juni. BMF

Foto: BMF

Da Paul Yonan kom til Danmark i 2011 på flugt fra den eskalerende borgerkrig i Syrien, var han fuld af håb. Håb om en fremtid i et fredeligt land langt borte fra krigens grusomhed. Håb om en fremtid, hvor kristne kunne leve i fred med deres naboer uden at frygte morgendagen. Efter det seneste afslag på asyl i Flygtningesnævnet prøver han stadig at forstå, hvorfor drømmen brast.

Ingeniøren fra Damaskus

Syrisk flygtning venter på ubestemt tid på asylcenter efter afslag på asyl

Foto: BMF

Han står og venter på aftalt tid og sted. Det er sidst på eftermiddagen, og forårssolen skinner fra en skyfri himmel, da vi mødes på banegårdspladsen i en mellemstor provinsby. Den 33-årige kristne syrer, der frem til flugten i september 2011 var selvstændig tømrer i en forstad til Damaskus, har ofte tolkeopgaver for Røde Kors og er vant til at overholde aftaler. Oprindeligt er Paul Yonan uddannet diplomingeniør. Men han kunne tjene mere ved at overtage farens tømrerforretning, og da han efter farens død skulle forsørge sin mor og søster, blev han tømrer.

Kaffen bliver kold, mens Paul Yonan fortæller brudstykker af en syrisk flygtnings historie. Først forsigtigt i korte sætninger. Siden bliver sætningerne længere og flere detaljer kommer til. Om barndommen i en forstad til Damaskus, hvor faren havde et tømrerværksted. Bydelen var overvejende muslimsk og kammeraterne både kristne og muslimer. Om gudstjenesterne søndag morgen i den katolske kirke og glæden ved at synge i kirkekor. Om en tante, der lærte ham at bede og have Gud i sit hjerte. Om faren, der blev syg og døde. Om at tilhøre det kristne mindretal, der kom i klemme i borgerkrigen og blev lette ofre for radikale muslimers klapjagt på ikke-muslimske mindretal.

– Tidligere levede vi sammen, kristne og muslimer. Nu forsøger nogle muslimer med trusler og vold at få os til at rejse. De danske myndigheder siger, at jeg lyver, når jeg fortæller, hvad jeg har oplevet. De siger, at det ikke er farligt for kristne i Syrien, og henviser til en rapport fra 2010. Men i dag er situationen helt anderledes. Borgerkrigen har vendt op og ned på alt, siger Paul Yonan, der for fem måneder siden fik afslag på asyl i Flygtningesnævnet. Han vil dog ikke blive udsendt til Syrien, så længe der er borgerkrig. Men når forholdene stabiliseres, skal han rejse tilbage.

Venter i limbo

Umiddelbart er der dog ikke noget, der tyder på, at det vil ske i nær fremtid. Ifølge UNHCR nærmer antallet af syriske flygtninge i nabolandene sig halvanden million. Hertil kommer over fire millioner internt fordrevne. Foreløbig har 70.000 syrer mistet livet i den blodige konflikt. De seneste måneder har det daglige tabstal ligget over 100.

Størstedelen af de godt 1.400 syriske asylansøgere, der er kommet til Danmark, siden præsident Assad

angreb de første demonstranter i marts 2011, har fået asyl. Men i modsætning til Sverige og Norge mener Danmark ikke, at den generelle situation i Syrien er så alvorlig, at alle bør have asyl. Derfor venter 180 syrer i limbo på ubestemt tid på danske asylcentre. De kan ikke få asyl. Men på grund af borgerkrigen kan de heller ikke sendes hjem.

For at klare det psykiske pres forsøger Paul Yonan at gøre hverdagen så aktiv som muligt.

– Jeg kan ikke bare sidde på mit værelse og spise og sove og kigge ud i luften. Derfor har jeg sagt ja til at være tolk for Røde Kors. Jeg har også været i praktik og gået på kursus hos Røde Kors i København.

Det hjælper mig til ikke at tænke på min sag hele tiden, siger Paul Yonan.

Trusselsbreve

Han sidder tavs et øjeblik. Blikket bliver fjernt. Så begynder han at fortælle om baggrunden for flugten dengang for snart to år siden:

– Borgerkrigen var startet. Men det var endnu ikke så slemt i vores område. En dag da jeg kom tilbage efter frokost, sad der et stykke papir på døren til mit værksted. ”Du er kristen,” stod der. ”Du skal rejse. Her er ikke plads til dig.” Jeg spurgte naboerne, om de havde set, hvem der havde gjort det. Men ingen havde set noget. Senere fik jeg flere breve. Andre kristne fortalte, at de havde fået breve med samme indhold. Vi hørte om kristne, der oplevede frygtelige ting. En dag sad der et brev på døren til vores lejlighed i en boligblok på fjerde sal. Jeg gik til politiet, men de kunne ikke beskytte os. Så en dag på vej til arbejde blev jeg overfaldet bagfra af tre mænd. De slog og sparkede mig. ”Nu forstår du. Vi mener det alvorligt. Rejs ud af landet med din familie. Ellers...” Måske genkendte jeg en af stemmerne. Jeg er ikke sikker, siger Paul Yonan eftertænksomt og fortsætter:

– Jeg var meget bange for, at der skulle ske min familie noget. Revolutionen var i fuld gang. Hver dag rykkede kampene nærmere. Jeg besluttede at rejse med min familie. I Damaskus fandt jeg en mand, der lovede at hjælpe os, hvis jeg betalte penge. Jeg havde sparet lidt op og solgte vores bil. Manden sørgede for, at jeg blev gemt mellem nogle kasser i en fragtbil, der kørte til Tyrkiet. Min familie blev kørt over grænsen i en lille bil. Men i Tyrkiet havde vi kun penge til, at en af os kunne rejse videre. Vi aftalte, at jeg skulle rejse. Når jeg var kommet til et sikkert land og havde fundet arbejde, skulle jeg sende penge, så min familie kunne følge efter.

Under rejsen op gennem Europa var Paul skjult i skiftende biler. Efter mange dage blev han sat af på en afsides vej med besked om at gå de sidste kilometer. Så ville han komme til et center for flygtninge.

– Jeg vidste ikke, hvilket land jeg var i. Jeg stolede ikke på manden, der hjalp mig. Jeg for vild og endte i et militært område. Da jeg endelig fandt frem, var jeg bare lettet over at være i sikkerhed. Men efterhånden gik det op for mig, at jeg ikke længere havde noget hjem. Jeg havde ingenting.

– I dag tænker jeg somme tider, at jeg er kommet til det forkerte land. Det handler ikke om danskerne. Jeg har mødt rigtig mange venlige mennesker. Men det er ikke fair, når myndighederne siger, at min historie ikke er sand. Det er mit liv. Jeg ved, hvad der skete. Når jeg ser, at andre syrer får asyl, er det svært for mig at forstå, hvorfor jeg er anderledes.

Indkaldt til militæret

For fem måneder siden blev Paul Yonan indkaldt til militærtjeneste i den syriske regeringshær. Han håber, at indkaldelsen vil medvirke til, at hans sag bliver genoptaget i Flygtningesnævnet.

– Jeg er meget træt. Om natten ligger jeg og tænker og tænker. Er min familie i sikkerhed? Jeg har ikke haft kontakt med min søster i 20 dage, efter at oprørerne rykkede ind i det område, hvor hun bor. Der er ikke længere elektricitet eller internet.

– Jeg savner min familie meget. Min mor er en stærk kvinde. Jeg har altid beundret hende. Men nu er det meget svært for hende. Min familie kunne ikke finde arbejde i Tyrkiet og måtte rejse tilbage. De prøvede at flygte til Libanon. Men der kunne de heller ikke blive. Nu er de tilbage i den kristne landsby, hvor jeg er født. Det er alt for farligt for dem at tage tilbage til vores by.

Folk siger, at vores bydel er jævnet med jorden.

– Jeg har altid troet på Gud. Måske er der noget, Gud vil, at jeg skal

lære om livet, mens jeg er her. Somme tider går jeg ind i en kirke og tænder lys og beder en bøn. Jeg har også været med på en kristen conference, hvor de sang en arabisk salme, som jeg kendte fra min egen kirke. Det gjorde mig glad i mit hjerte.

Hver dag beder Paul Yonan for fred i hjemlandet.

– Jeg elsker mit land og mit folk. Syrien er et meget gammelt og smukt land. Vi har nogle af verdens ældste kristne kirker og klostre. Jeg savner naturen og alle de velkendte steder. Jeg ved ikke, om jeg nogen sinde genser mit land. Bed for os. Bed om at krigen må stoppe. BMF

FAKTA: Siden oprøret mod præsident Bashar al-Assad startede i marts 2011 har næsten hver fjerde syrer forladt sit hjem ifølge UNHCR. Langt de fleste befinder sig i et naboland. Omkring 34.000 er flygtet til Europa. Tidligere nød Syriens kristne mindretal en vis beskyttelse fra regeringen.

Paul Yonans rigtige navn er redaktionen bekendt.

“ Bed for Syrien.

Bed om at krigen må

stoppe. Paul Yonan, asylansøger

“ Er min familie i sikkerhed?

Om natten ligger jeg og tænker

og tænker.

Paul Yonan, asylansøger

Folk siger, at vores bydel er jævnet med jorden.

– Jeg har altid troet på Gud. Måske er der noget, Gud vil, at jeg skal

lære om livet, mens jeg er her. Somme tider går jeg ind i en kirke og tænder lys og beder en bøn. Jeg har også

været med på en kristen conference, hvor de sang en arabisk salme, som jeg kendte fra min egen kirke. Det gjorde mig glad i mit hjerte.

Hver dag beder Paul Yonan for fred i hjemlandet.

– Jeg elsker mit land og mit folk. Syrien er et meget gammelt og smukt land. Vi har nogle af verdens ældste kristne kirker og klostre. Jeg savner naturen og alle de velkendte steder. Jeg ved ikke, om jeg nogen sinde genser mit land. Bed for os. Bed om at krigen må stoppe. BMF

Paul Yonans rigtige navn er redaktionen bekendt.

TVÆRKULTURELT CENTER VOKSER

I marts blev ni nye medlemmer budt velkommen: Bårse-Beldinge Sogn, Bråby Sogn, Folkekirkens Tværkulturelle Center i Ribe Stift, Gilleleje Kirke, Kong-Svinø Pastorat, Mørkhøj Kirke, Søndermarkskirken (Viborg), Thyregod-Vester Sogn samt den pakistanske menighed i København.

Børnene blev overset

Kirke og lokalsamfund bakker op om udvist kosovo-albansk familie i Løsning

Sammen med andre i byen gik sognepræsten i Løsning i gang med at skabe opmærksomhed om den kosovo-albanske families situation.

– Faren kom til Danmark som asylansøger for 13 år siden. Familien er traumatiseret af krig og har mistet flere familiemedlemmer. To af de tre børn er født her. I dag er børnene meget velintegrerede. De er dygtige i skolen og deltager i lokale fritidsaktiviteter. At udvise familien er helt forrykt, siger Henrik Højlund.

Præsten besluttede også at inddrage den kosovo-albanske familie i en planlagt eftermiddagsgudstjeneste. Det blev annonceret i dagspressen, at der ville blive tændt lys og bedt for familien i kirken.

– Det var få dage før familien skulle udvises. Kirken var propfuld. Der kom mange, som normalt ikke sidder på kirkebænken. Jeg sagde nogle ord om familiens situation, tændte et lys for hvert familiemedlem og bad en bøn. Familien sad nede på bagerste bæk. Tre dage senere kom der besked om, at sagen vil blive taget op i Udlændingestyrelsen med udgangspunkt i børnenes tarv, og at familien kan blive, så længe sagen er under behandling, fortæller sognepræsten, der i kirken indsamlede knap 200 underskrifter til støtte for familien.

– Nu håber vi bare, at de får lov at blive. Når der kommer ansigter på, bliver det alvor på en anden måde, siger Henrik Højlund og tilføjer, at hvis udvisningen ikke var sat i bero, havde han selv været parat til at skjule familien, ligesom menigheden ville have overvejet kirkeasyl.

Børnene er danske

Få hundrede meter fra præstegården ligger det hus, hvor Halit og Antigone Rexhepi har boet i en stuelejlighed, siden de i 2007 fik humanitær opholdstilladelse. Forud var gået syv år på skiftende asylcentre i Nordsjælland, Randers, Odense og Avnstrup ved Hvalsø. På væggen i stuen hænger billeder af familiens tre børn. De to yngste, datteren Anjeza (9) og sønnen Valton (7), er født på henholdsvis Odense Universitetshospital og Roskilde Amtssygehus, mens familien var asylansøgere. Den ældste datter Kaltrina (13) var knap 3 år, da hun kom til Danmark fra Kosovo sammen med sin mor.

– Børnene kender ikke andet end Danmark. Dansk er deres første sprog. De går i dansk skole og SFO, spiller håndbold og fodbold og har danske venner. De er hundrede procent danske, siger deres far.

Midlertidigt ophold

Da familien i sin tid fik humanitær opholdstilladelse, var lettelsen stor. Halit begyndte på sprogskolen, hvor han i dag har afsluttet Danskuddannelse 2, og børnene kom i dansk skole og børnehave.

Da 43-årige Halit Rexhepi i begyndelsen af april fik afslag på forlængelse af familiens humanitære opholdstilladelse, opsøgte han præsten i den østjyske by Løsning, hvor familien har boet i seks år. Sognepræst Henrik Højlund var ikke i tvivl. Her var en familie, der havde brug for kirkens opbakning.

– Det handler om mennesker i nød. At de er muslimer er helt lige meget. Det er en familie, som vi bare skal hjælpe, siger Henrik Højlund.

den nødvendige medicin i hjemlandet. Men da medicinen i dag kan købes i Kosovo til rimelig pris, blev den seneste ansøgning om forlængelse afvist. Samtidig fik familien besked på at forlade Danmark inden 30 dage.

Kontaktede kirken

Efter afslaget opsøgte Halit byens præst. Den kosovo-albanske familiefar havde hørt, at kirken somme tider havde hjulpet flygtninge. Besøget resulterede i, at præsten sammen med andre fra byen startede en støttekampagne, der bragte familiens historie i medierne.

– Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle gøre. Vi har ingenting at vende tilbage til. Min ældste datter var meget bange. De to yngste forstod ikke så meget. Vi kommer fra den nordlige del af Kosovo, der er kontrolleret af serberne. Her er albanere ikke længere velkomne. Vores hus er brændt ned. Alt er jævnet med jorden. Vi har ingen familie, der kan hjælpe os. Mine børn vil ikke kunne klare sig i skolen på albansk. Jeg går til kontrol for en kræftsygdom. Både min kone og jeg får en masse medicin. Vi kan ikke rejse tilbage.

For familien var det en glædelig overraskelse, at så mange i lokalsamfundet bakkede dem op.

– Forældre til vores børns kammerater kom og besøgte os for at fortælle, at de støtter os. Rigtig mange mennesker har støttet os. I alt er der indsamlet 361 underskrifter. Jeg kender ikke dem alle sammen. Men jeg siger mange tak. Nu ved vi, at vi ikke er alene, siger Halit. Ansigtet er træt og stemmen lavmælt.

– I kirken bad de for os. Det føltes godt. Præsten sagde, at der kom 400. Nogle måtte stå op. Der var ikke plads til alle i kirken, fortæller Halit med et forsigtigt smil.

– Som muslim har jeg ikke haft kontakt med en kirke før. Men for mig er kirken Guds hus ligesom moskéen. I vores familie er vi ikke meget religiøse. Vi er europæere og liberale muslimer. Jeg respekterer alle mennesker og alle religioner, understreger Halit.

Krigstraumer

Han har stadig svært ved at forstå, hvorfor familien fik afslag på asyl.

– Vi kom ikke til Danmark for sjov. Engang havde vi et normalt liv med hus og bil. Jeg arbejdede på en zinkfabrik ligesom min far. Men i 1998 kom krigen. Min far og min bror blev dræbt. Der skete mange dårlige ting. Jeg har set alt for mange døde mennesker. Jeg glemmer aldrig. De siger, at 14.000 mennesker blev dræbt i krigen og 130.000 huse brændt ned. Vi var heldige. Vi overlevede.

– Vi var meget glade. Vi havde pludselig mange flere muligheder. Men hver gang vi skulle søge om forlængelse af vores opholdstilladelse, der altid var tidsbegrænset, var vi bange. Vi kunne aldrig helt slappe af. Hvad nu hvis vi fik afslag, siger Halit.

Familiens opholdstilladelse var begrundet med, at Antigone Rexhepi, der er psykisk syg, ikke kunne få

– Efter krigen blev jeg syg. Det var kræft. Kræft er en dyr sygdom. Jeg havde ingen penge. Men venner hjalp mig til Tyrkiet, hvor jeg blev opereret og fik kemoterapi. Derfra kom jeg til Danmark, fortæller Halit.

Først to år senere lykkedes det hans kone at følge efter med parrets lille datter. I den mellemliggende tid flyttede de fra hus til hus i Kosovo med hjælp fra familie og venner.

– Min kone var rask dengang. Men hun var meget traumatiseret og kunne ikke glemme krigen. Efter nogle måneder i Danmark blev hun syg. Danmark ved godt, at danske soldater, der vender hjem fra Irak og Afghanistan, kan have psykiske problemer. Vi var civile og havde ingen tanks til at beskytte os. Det er svært at forstå krig, når man ikke selv har prøvet det. For danskerne er det som en film. For os er det vores liv.

– Da vi fik afslag på asyl, blev politiet ved med at sige, at vi skulle tilbage til Kosovo. De forsøgte at presse mig til at skrive under på, at vi ville rejse frivilligt. Men vi rejser ikke tilbage. Aldrig.

Børnenes tarv

I dag er det de tre børns trivsel, der er familiens sidste mulighed for fortsat ophold i Danmark. Familiens

“ Børnene kender ikke andet end Danmark.

Halit Rexhepi, familiefar

advokat har søgt om opholdstilladelse efter Udlændingelovens § 9.c., stk. 1, der åbner for ganske særlige

grunde, herunder barnets tarv. De næste måneder skal Udlændingestyrelsen vurdere de tre børns tilknytning til Danmark og afgøre, om det vil være i strid med Børnekonvention at rykke børnene op fra en dansk hverdag og sende dem til Kosovo – et land, de ikke har noget forhold til.

Halit har endnu ikke opgivet håbet.

– Siden krigen har jeg levet med konstant stress. Det er ikke slut endnu. Men en dag må det få en ende. Mit mål er, at mine børn får et godt liv. Og så håber jeg, at min kone en dag får det godt, og at jeg bliver så rask, at jeg kan få et arbejde.

– Jeg kan kun sige til børnene, at vi håber. Men det er andre mennesker, der bestemmer. Vi håber, men vi er stadig bange.

BMF

Folkekirken Migrantarbejde

Vi hjælper, rådgiver og bygger en økumenisk bro mellem Folkekirken og migrantmenighederne i Danmark.

FÆLLESSKAB – MISSION – SAMMENFLETNING

www.folkekirkenmigrantarbejde.dk

På flugt i seks år: Ks historie

22-årig konverteret afghaner får genoptaget asylsag

For seks år siden sendte en afghansk far sin 16-årige søn til Iran efter en konflikt med en indflydelsesrig familie i nabolaget. Faren vidste, at han ikke ville kunne beskytte sin søn. Sønnen flygtede videre til Tyrkiet, Grækenland, Italien og Østrig, hvor han søgte asyl. Men han blev afvist og sendt tilbage til Grækenland. Herfra kom han igen til Østrig, og i 2010 endte han i Danmark, der også ville sende ham til Grækenland. Da Grækenland afslog at modtage ham, fik han lov at søge asyl – men fik afslag. Han har været fængslet i Grækenland, Østrig og Danmark. For få måneder siden undgik han i sidste øjeblik at blive tvangsudsendt til Afghanistan, da Flygtningenævnet indvilligede i at genoptage hans asylsag. Om kort tid afgør nævnet, om K risikerer forfølgelse, hvis han som konvertit fra islam til kristendommen sendes tilbage til Afghanistan. For under sin lange rejse fik K kontakt med en kirke i Østrig, og for snart tre år siden blev han døbt i Danmark. – K fortæller:

“Somme tider er jeg meget trætt. Tankerne bare kører. Jeg har svært ved at huske præcise tidspunkter og datoer. Derfor tror de danske myndigheder ikke, at jeg siger sandheden. Men det er ikke det. Jeg kan bare ikke overskue det hele. Jeg savner min familie i Afghanistan. Jeg savner min mor. Jeg savner at sidde sammen med min familie og spise, som vi gjorde engang – indtil den dag, da alle vores problemer startede. Jeg har ikke lyst til at huske. Bagefter sagde min far til mig: Det er farligt for dig. Du skal rejse. I dag er min far død. De siger, at han blev dræbt af en anden familie. I mit land kan alt ske. Man kan slå hinanden ihjel, uden at der sker noget. Der er ikke lov og orden som her i Danmark.

Min far sendte mig til Pakistan og videre til Iran. Jeg var alene. Nogen betalte penge, så jeg kom til Teheran. Der hjalp en ven mig med at få et job som bygningsarbejder. Jeg lærte at lægge fliser. Mange fliser.

Men en dag kom nogle mænd og ville tage mig med tilbage til Afghanistan. Det lykkedes mig at slippe væk. Jeg kom med en stor lastbil. Vi var mange, der rejste sammen uden papirer. Familier og unge drenge fra Indien, Pakistan og Afghanistan. Vi rejste gennem Tyrkiet og videre med en båd til Grækenland. Om natten var det meget koldt. Om dagen bagte solen.

I Grækenland blev vores båd taget af politiet. Vi blev sat i en lukket lejr – mænd, kvinder og børn sammen. Efter 12 dage fik jeg en billet til Athen og besked på at forlade Grækenland. En ven hjalp mig videre til Italien med skib. Men i Rom havde jeg kun penge til en togbillet til Østrig. Så der søgte jeg asyl.

På asylcentret fortalte en afghaner om en kirke, der lå uden for lejren. Han var muslim, men i kirken kunne man drikke kaffe og spise kage, sagde han. Jeg gik med og drak kaffe og spiste en masse kager! Det var første gang, jeg var inde i en kirke. Præsten spurgte, om han kunne hjælpe mig. Jeg havde kun det tøj, jeg havde på, og havde ikke skiftet tøj i 10 dage. Præsten fandt noget tøj, som han gav mig. Jeg var meget overrasket over, at kirken også hjalp muslimer.

Jeg begyndte at komme i kirken hver uge. Jeg havde mange spørgsmål. Som barn tog min far mig med i moskéen, og min mor sagde, at jeg skulle læse i Koranen hver morgen. Men der var meget, jeg ikke forstod. I kirken snakkede jeg med præsten, der fortalte om Jesus. Jeg begyndte at kende Jesus lidt. Senere fik jeg kontakt med en kristen kvinde, der hjalp mig meget. Hun blev som en mor for mig.

Efter 15 måneder fik jeg afslag og blev sendt tilbage til Grækenland. Der blev jeg fængslet i en uge. Bagefter boede jeg på gaden, indtil jeg fik hjælp til at komme tilbage til Østrig. Jeg var meget bange for at blive sendt tilbage til mit land. I Østrig søgte jeg igen asyl. Men Østrig sagde nej, nej – du skal i fængsel! Det er en lang historie. Til sidst endte jeg i Danmark og søgte asyl her. Men også i Danmark satte politiet mig i fængsel. Jeg skulle tilbage til Grækenland. Jeg ventede i fængslet i to måneder. Heldigvis ville Grækenland ikke tage imod mig. Jeg var meget glad og tænkte, at nu var mine problemer slut. Men igen fik jeg afslag – først i Udlændingestyrelsen og derefter i Flygtningenævnet. Min historie var ikke troværdig, sagde de. Det er to et halvt år siden. De forstår ikke, at jeg var bange for tolken og ikke turde fortælle det hele med det samme.

Siden har jeg bare ventet. På et tidspunkt forsøgte jeg at komme til et andet land, men det lykkedes ikke. Jeg blev sat i Vestre Fængsel, inden de sendte mig til Sandholmlejr, hvor jeg efter nogle måneder igen blev sat i fængsel. Men jeg var heldig. Min sag blev genoptaget i Flygtningenævnet, inden politiet nåede at sende mig til Afghanistan. Nu er jeg tilbage i Sandholmlejr.

Da jeg kom til Danmark, var det meget vigtigt for mig at finde en kirke. Jeg fik kontakt med en iransk menighed på Amager, hvor de talte mit sprog. Præsten sagde, at jeg var klar til dåb. Men jeg blev først døbt, efter at jeg havde fået afslag på asyl. Danmark skulle ikke tænke, at jeg blev døbt for at få opholdstilladelse. Efter dåben var jeg meget glad. Jeg ringede til en ven og sagde: Jeg er født i dag!

Siden har jeg haft mange problemer. Som asylansøger kan jeg ikke bestemme, hvor jeg vil bo, eller

“Nogle afghanere kan ikke lide, at en muslim bliver kristen.

K, asylansøger

hvem jeg vil dele værelse med. Nogle fra mit land kan ikke lide, at en muslim bliver kristen. Da jeg sidst var i fængsel, boede jeg sammen med andre afghanere, der ikke kunne lide mig. Det var meget svært. Jeg skulle passe på. Men jeg var ikke bange for at fortælle, at jeg er kristen. En dag spurgte fængselspræsten, om jeg ville fortælle ved en gudstjeneste, hvordan jeg kender Jesus. Det ville jeg meget gerne. Mange kom og lyttede.

Når jeg fortæller afghanere om min tro, er der somme tider nogle, der gerne vil med i kirke. Men nogle afghanere har problemer med mig. På de asylcentre, hvor jeg har boet, har jeg oplevet mange dårlige ting. Jeg er flere gange blevet truet: Du skal dø, siger de. Engang blev jeg overfaldet på mit værelse. Jeg er blevet slået – både inde på centret og udenfor. Jeg ville ønske, at Danmark forstod, hvordan jeg har det, og at det altså har konsekvenser at blive kristen, når man kommer fra Afghanistan.

Jeg fortalte ikke min familie, at jeg var blevet døbt. Men de hørte det fra andre og ringede og spurgte. Jeg sagde ja – jeg er kristen. Min mor sagde, at så var jeg ikke længere hendes søn. Når jeg tænker på min mor, bliver jeg tung i mit hjerte. Heldigvis accepterer min bror, at jeg er kristen. Vi har stadig kontakt.

Siden jeg kom til Danmark, er der gået tre år. Jeg har stadig ikke opholdstilladelse. Men jeg har lært Jesus bedre at kende. Jeg er meget glad, fordi jeg er kristen. Gud har åbnet mine øjne og mit hjerte. Når jeg læser i Bibelen, oplever jeg, at Jesus snakker med mig. I dag har jeg mange danske venner og kommer både i en iransk og en dansk kirke.

Hver dag beder jeg til Jesus: Pas på min familie. De kan ikke forstå dig. Jeg beder om, at min familie en dag må blive kristen, og at Gud vil velsigne kirken i Afghanistan. Jeg beder også for alle syge mennesker og for fred i verden.

Jeg er meget bange for at blive sendt tilbage til Afghanistan. I mit land er der dødsstraf for konvertering. Men Jesus passer på mig. Jesus hjælper mig. Fortalt til BMF

Flygtningenævnet gav asyl til K ultimo maj.

– Jeg beder om, at min familie en dag må blive kristne, og at Gud vil velsigne kirken i Afghanistan, siger K.

Foto: BMF

Kender du en udlænding, som ...

- er interesseret i kristendom?
 - ønsker at blive bedre til dansk?
 - vil lære mere om det danske samfund?
 - vil være sammen med ca. 50 kristne danske unge i 5 mdr?
- Så er vores integrationslinje måske noget!

Tolkning til farsi

Luthersk Missions Højskole
Forstander Henrik Nymann Eriksen
Tlf.: 48 26 07 66 – www.lmh.dk.
Lærer på integrationslinjen: Kirsten Munk
Undervisning på farsi for iranere

Sammen

Gudstjenester og mødesteder for flygtninge, indvandrere og danskere

Gudstjenester og messer

Amharisk	København	Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nansensgade, Daniel Larsen, tlf. 3116 4347 (B)
	Århus	Etiopisk-ortodoks menighed, Lutherkirken, Markus Maa Pedersen, tlf. 5190 0315
Amharisk/tigrinya		Etiopisk-ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tlf. 8675 1475/7132 0551
Arabisks/assyrisk	Århus	Etiopisk-Entretsk menighed, CityKirken, Helen Kibreb, tlf. 6193 1133, helikib@gmail.com (P)
Arabisks	Brønderslev	Fountain of Life Ministries, pastor Romel Shaol Yokhena, tlf. 6047 1831 (P)
	København	Arabisks menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tlf. 2062 8175
	København	Arabisks menighedsfællesskab, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tlf. 2993 4900, www.greaterlove.dk
	Aalborg	Den Koptisk-Ortodokse Kirke, Ayman Samir, 2762 8138
Armensk	København	Verdens Lys, Margrethekirken, Elias Haddad, tlf. 2878 2202, www.aal-arabicchurch.dk
	Odense	Sct. Andreas Kirke, Araxi Petersen, tlf. 4062 5654, eller Alex Ikiliani, tlf. 2851 6375
	Århus	Odense Domkirke, Edward Hakhverdyan, tlf. 6610 1582
Assyrisk	Århus	Vor Frue Kirke, Sarkis Melkonen (Uppsala), tlf. +0046 70 667 4882
	Århus/andre byer	Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, pastor Albert Panimeen, tlf. 8696 9189
	Århus/Silkeborg	Østens Gamle Kirke, Sanhereb Georges, 2139 7048/Gellerup Kirke, Ashur Ishak, 2801 2012
Burmesisk	Bramming, Farsø, Langeland, Kbh., Myanmar Chr. Fellowship, Al Moses, tlf. 4242 0355 / Salai, tlf. 2618 3667	
Burmesisk/Chin	Esbjerg, Fåborg, Nørager/Thisted, Odense, Ribe, Ringe, Rønne, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990	
	Qlqod	Chin Christian Bethel Fellowship, ChinChin Ren Tial Rhuat Ngai, tlf. 7524 1507/2147 2089
Dansk	Amager	International Baptist Kirke, Korsvejskirken, pastor Gilgul Rukundo, tlf. 6070 1240
	Birkedal	Nordvanggård, Søster Neophita Marter, tlf. 4581 0096 (K)
(da./eng.)	Haderslev	The House United (multietnisk menighed), Aktivitetshuset, Poul Erik Gildhoff, tlf. 3211 2611/ 6011 5011
	Odense	Folketkirkens Tværkulturelle Samarbejde, Jesper Hougaard Larsen, tlf. 6312 0873 (P)
Engelsk	Avedøre	Alle 2423 7446. <i>Gudstj. i Domkirken 1. og 3. lørdag i hver måned kl. 18 med fællesspisning</i>
	Esbjerg	Graabroder Klosterkirke, Marianne Larsen tlf. 2423 7446, <i>int. gudstj. en onsdag i hver md.</i>
	Herlev	God's Ambassadors (ghanesisk), Avedøre Kirke, Samuel Koli Adjei, tlf. 3188 5909
	Hillerød	Skt. Nikolaj Kirke, Benny Blumensaatt, tlf. 7512 1027 (F)
	Horsens	Vor Frue Kirke, pater Carroll Parker, tlf. 4494 7678 (K)
	Hvidovre	Ulserød Kirke, Torben Ebbesen, tlf. 2042 2562 (F)
	Kolding	Church for all Nations, Apostolsk Kirke, Georg Bertelsen, tlf. 75618177, <i>søn. kl.10 (oversæt.)</i>
(eng./farsi)	København	Int. City Baptist Church, Esajasskolen, pastor Tony Acheampong, tlf. 4352 8440 (B)
		Kolding Int. Church (KIC), Simon Peters Kirke, Michael Markussen, <i>Gudstj. 1. søn. i md. kl. 13</i>
		Adventkirken, Lars Bo Sørensen, tlf. 4656 5102 (A)
		Alive Bible Congregation, Kingos Kirke, Chris Akwasi Odoro, tlf. 3131 8805
		Apostelkirken, indvandrerpræst Niels Nymann Eriksen, tlf. 2348 0481 (F) <i>(oversættelse)</i>
		Bethel Missionary Baptist Church, Købnerkirken, pastor Gerry O. Calba, tlf. 3255 8926 (B)
		Christian Center, Pinsekirken, pastor Javan Junior, tlf. 4010 9051 (P)
		Christian Love Fellowship, Nyvangskirken, pastor Kats Kato Yusuf, tlf. 2847 5646
		Church on the Rock, Timotheuskirken, James og Miriam Lubega, tlf. 2636 8134/2735 9202
		Come all ye Church, Bethesda, Lyre Igbogbo, tlf. 4220 4600
		Copenhagen Community Church, Nørre Farimagsgade 45, David Bjerre, tlf. 5155 5376
		Copenhagen Miracle Center (ugandesisk), Bavnehøj Kirke, Sendege Geofrey, tlf. 6082 3387
		Filippinsk menighed, Kbh. Kristne Kulturcenter, Raymond Osiat, tlf. 3531 0328 (P)
		Gospel Church International, Apostelkirken, Stan McCuien, tlf. 3322 6267
		Great Commission Ministries Int., Haraldskirken, Odumade Oluwatolun Enoch, tlf. 6052 7054
		Helligåndskirken, natkirkepræst Mikkel Vale, tlf. 3051 9943 (F) <i>Int. evensong fredage kl. 19</i>
		International Central Gospel Church, Akwasi Oppong Amaobeng, tlf. 7133 2096
		International Church of Cph., Sct. Andreas Kirke, pastor Rentner, tlf. 3962 4785, <i>Sund. at 10.30</i>
		International Christian Community, Fredens Kirke, Ravi Chandran, tlf. 3672 6058/2345 0939
		International Harvest Christian Center, Valby Frikirke, pastor James Commy, tlf. 3262 9664
		Jesus Center, Amagerbrogade, Adeboye Olushola, tlf. 2834 4497
		Jesus Is Lord Church, Allhelgns Kirke, Precy Soltes Ofori, tlf. 5037 2435, jildenmark@yahoo.com
		Jerusalemkirken, Joshua Kyeremeh, tlf. 3332 9656 / 2647 2608 (M)
		Kingos Kirke, Arne Kappelgaard, tlf. 3583 5126, (F)
		Kristuskirken, First International Baptist Church, pastor Niels Erik Nielsen, tlf. 3963 7222 (B)
		Narrow Gate Church (tanzaniansk), Bethesda, Israels Plads, Felix Ngonia, tlf. tlf. 2988 7733
		Nathanaels Kirke, Ellen Gylling, tlf. 3940 5004 / 8232 5527 (F) <i>Int. gudstj. 1. sønd. i hver md. kl 17</i>
		Sakramentskirken, pater Carroll Parker, tlf. 3125 5996 (K)
		Sankt Annæ Kirke, pater Joe Toms, tlf. 3286 0729 / 5322 5232 (K)
		Sct. Alban's Anglican Church, archdeacon Jonathan Lloyd, tlf. 3962 7736 – <i>Gudstj. kl. 10.30</i>
		The Lord's Chosen Charis. Revival Mov., Apostelkirken, Frederic Nwolia, tlf. 3116 7781
		Truth and Grace Ministry, Bethesda, Cyril David Amadi, tlf. 4231 2844
		Victory Chapel (nigeriansk), Bavnehøj Kirke, Ola Jones, tlf. 2098 5401
		Yeshua Center International (YCIN), Patricia Latham, patricialatham@live.dk
	Lyngby	Baptistkirken, Gunnar Larsson, tlf. 2729 4920 (B)
		Skt. Knud Lavard Kirke, pater Allan G. Courteau, tlf. 4587 5688 (K)
	Odense	Living Word Empowerment Center, Christianskirken, Richard Ssebuggwawo, tlf. 4588 9695
	Randers	Africansk menighed, Bykirken, Erik Ntembe, tlf. 7172 2230
	Søborg	KirkeCentret, pastor Jack W. Jensen, tlf. 3510 0494
	Vejle	Haraldskirken, pastor Morten Miland, tlf. 3969 3969. <i>Int. gudstj. d.16. juni og d.25. aug. kl. 14.30</i>
		Løget Kirke, Christophe Ndikuriyo, tlf. 7141 2114. <i>Int. gudstj.</i>
	Aalborg/Hjørring/Pandrup	Vejle Kristne Kirke (afrikansk menighed), Théoneste Habyarimana, tlf. 2784 5023
		International International menighed, Apostolsk Kirke, Martin Mutale, tlf. 2616 1439 / 3042 8476 (Ap)
		International Christian Fellowship, Bethelkirken, Lee Hanson, tlf. 2622 1667 (B)
		Sct. Mariæ Kirke, tlf. 9879 6349, pater Jude Kulas, tlf. 9879 6347 (K)
	Åbyhøj	Christian International Fellowship, cif
	Århus	Gellerup Kirke, tlf. 8625 1035 (F)
		Møllevangskirken (Anglikan), Jonathan LLOYD, tlf. 3962 7736
		Vor Frue Kirke, pastor Herbert Krawczyk, tlf. 8730 7042 (K)
	Aalborg	Budolfi Kirke, Lars Brinth, tlf. 6083 3509. <i>International gudstj. hver anden søndag kl. 18</i>
Estisk	København	Hans Tausens Kirke, pastor Heiner Erindi, tlf. 3322 5288 eller 2231 2766
Farsi/dari	København	Irianan Presbyterian Church, Sindshide, Peter Vandgaard, tlf. 6800 1651
Farsi/persisk	København	Netværkskirken Metropol, Benjamin Sarkez, tlf. 3295 2353
	Kbh/Odense	Church of Love, Solvang Kirke/Sankt Hans Kirke, Massoud Fourouzandeh, tlf. 4053 2523 (P)
	Århus/Aalborg	Church of Love, Ravnsbjergkirken/Bethaniaikirken, Houshang Samadi-Kosha, tlf. 2844 3005
Finsk	København	Garnisons Kirke, Marja Siljonen-Hansen, tlf. 3811 5245 / 2759 1503 (L)
Fransk		Eglise International du Saint-Esprit, Crepin Yapo, tlf. 7143 0286
	Kbh./Odense	Eglise Protestante Baptiste, Sct. Johannesgården, Jonas Kouassi-Zessia, tlf. 2926 4791
	København	French Reformed Kirke, Miriam Scheel Larsen, tlf. 4588 3944
		CIFMC CPM JCC, Vibevæg 7C, 2400 NV, Jean Pierre og Vinnie Muganza, tlf. 5810 5021
		Sakramentskirken, pastor Robert Culat, tlf. 2670 4676 (K)
	Ølby	Resurrection Int. Chr. Center (congolisk), Ølby Kirke, Jacques Musungay Kalala, 5137 2792
Fransk/Swahili	Skive	Living Water Church, IM Missionshus, Maronko Kagigi og Bienvenue, tlf. 6197 7119
Færøsk	Hirtshals	Malta, Levi Joensen, tlf. 9894 4370, www.malta-hirtshals.dk
	København	Hans Egede Kirke, Bergur Jacobsen, tlf. 3879 6146 (F)
		Kristnastova, Niels Pauli Nonstein, tlf. 3255 1809
Ghanesisk/Twi	Herlev	Church of Pentecost, Birkholm Sognegård, William Osae, tlf. 2072 3463 (P)
	København	Presbyterian Church of Ghana, Den Reformerte Kirke, Gothergade, Kwame, tlf. 2329 6374
Græsk	København	Græsk-ortodoks menighed, Metropol Pavlos (Stockholm), tlf. +46 8 64 62 421
Grønlandsk	København	Helligåndskirken, pastor Jens Kristian Kleist, tlf. 4593 6737 (F)
Indonesisk	København	PERKI, Engvæge Kirke, Richard Simanjuntak, tlf. 2230 7235
	Horsens, København, Odense, Sønderborg, Aalborg, Århus: www.jonshus.dk	
Italiensk	København	Jesu Hjerter Kirke, Michael Hornbech-Madsen, tlf. 3321 5934 (K)
Kaldæisk	Esbjerg, Holstebro, Horsens, Aalborg, Århus (Skt. Nikolaj Kirke): Faris Toma Moshe, tlf. 6193 9093 (K)	
Kinesisk	København	Chinese Church in Cph., LM, Kirkegårdsvej 21, Peter Lam, tlf. 3887 4570
Kinyarwanda	Amager	Zion Temple Celebration Church, Bethel Kirke, Tea-Jeni Misago, tlf. 4593 9355 / 2698 4852
	Herlev	Bethel World Mission Church, Mørkhøj Kirke, Amon Nkusi Kijana, tlf. 2927 9099
Kinyarwanda/eng.	Lyngby	Ark Church, Apostolsk Kirke, Janepher Umrunga, tlf. 4224 5283 / 4553 8808
Koreansk	København	Den Reformerte Kirke, pastor Dea Hwan Oh, tlf. 3251 1707
Kroatisk	Kolding	Sankt Michaels Kirke, Antø, tlf. 7558 2378, eller Nikita, tlf. 7554 2932

Makedonsk	København	Skt. Kliment Ohridski, Mariendals Kirke, Dragi Trajkovski, tf. 2066 8356
Malayalam	Hellerup	Skt. Therese Kirke, F. Eldhose (ortod.), tf. 5299 8210; F. Benny Mathew, tf. 2193 4215 (K)
Norsk	København	Kong Haakons Kirke, pastor Magne Hoern, tf. 3257 1103 (L)
Polsk	Esbjerg (Haderslev, Sønderborg)	Skt. Nikolaj Kirke, Jan Zaleski, tf. 2129 1161 (K)
	Helsingør (Herning, Horsens)	Sankt Vincent Kirke, pater Wenczyslaw Barwinski, tf. 9712 4382 (K)
	Hvidovre	Sankt Nikolaj, pastor Wladyslaw Zdunek, tf. 3678 2790, søndag kl. 12.30
	København (Brønshøj, Taastrup);	Sankt Annæ Kirke, pastor Leszek Kapusta, tf. 3286 0724 (K)
	Nykøbing F./ Odense	Julian Bodnar, tf. 5572 0985 / Skt. Albani Kirke, Jan Marukowski, tf. 6088 9372 (K)
Rumænsk	Aalborg/Århus	Pater Herbert Krawczyk, tf. 8730 7042 (K)
	Ikast	Rumænsk-ortodoks menighed, Proot Casian, tel. 5013 5069
	København	Kristuskirken, Gabriela Nistor, tf. 6126 0155 (B)
		Rumænsk-ortodoks menighed, Mariakirken, Michael Radu, tf. +46 4013 4654
	Odense, Roskilde	Rumænsk-ortodoks menighed, Mihai Hornicar, tf. 5265 1703
	Ørdrup	Skt. Andreas Kirke, rumænsk-ortodoks menighed, Fr. Avraam, tf. 5360 8218
	Sønderborg	Rumænsk-ortodoks menighed, Christianskirken, Leon Jacob, tf. 2796 7869
	Århus	Rumænsk-ortodoks menighed, Vor Frue Kirke, Juliane Samsing, tf. 8616 7119
Russisk	København	Rumæhavns Kulturcenter, Adress Maksims, tf. 2734 8794 (P)
Rus./Kirkeslav./Da.	Hobro	Russisk-ortodoks menighed, Jevgenia Norhoj, tf. 2624 1067
Kirkeslavonsk	København	Skt. Alexander Nevskij's Ortodokse Kirke, Serguei Plekhov, tf. 3313 6046
		Somandskirken, russisk-ortodoks menighed, Sergij Bondaerv, www.orthodoxy.dk
Serbisk	Brønderslev	Baptistkirken, Benjamin Nadj, tf. 9890 0002 / 4041 7344 (B)
	København	Blågårds Kirke, Zoran Ivanovic tf. 2245 9459 / F. Alexander Sanardzic, tf. 2151 1304
	Odense	Skt. Hans Kirke, Vera Stanic tf. 2646 0074 / F. Alexander Sanardzic, tf. 2151 1304
	Silkeborg	Alderslyst Kirke, Zijan Kulic tf. 8681 5468 / F. Alexander Sanardzic, tf. 2151 1304
Spansk/Portugisisk	København	Iglesia Latina de Copenhague, Marcelo Mora (spansk), tf. 3011 1233 (P)
		Solange Oliveira (portugisisk) fofasolange@hotmail.com (P)
		Kristuskirken, Digna Fernandez, tf. 3331 0941 (B)
	Kbh./Fredericia	Pinsekirken, Alberto Orlando Malisani, tf. 2276 9195 (P)
Svensk	Århus	Mario Gonchoroski (portugisisk), tf. 2559 2932 / Gert Rostrom, tf. 7620 0252
Swahili/Dansk	København	Vor Frue Kirke, Bernardo Petrini, tf. 8730 7044 (K)
	Løgstør	Svenska Gustafskyrkan, Per Lidbeck, tf. 3315 5458 (L)
	Skanderborg	International menighed, Løgstør Frikirke, Masoudi Herman, tf. 7215 7354
Swahili/Eng.	Holstebro	International Evangelisk Menighed, IM missionshus, pastor Pierre Birunga, tf. 7143 8278
Tamilisk	Holstebro	Int. Chr. Fellowship (congolesisk), IM missionshus, M. Sigala, tf. 9741 3717 / 5123 5862
	Fredericia, Frederikshavn, Grindsted, Herning, Holstebro, Horsens, Kolding, Løngvi, Næstved, Randers, Svendborg, Vejle, Aabenraa, Aalborg, Århus;	Pater Jude Kulas, tf. 9879 6347 / 2088 5284 (K)
	Fredericia	Apostolsk Kirke, Printtans Mathiws, tf. 7594 1150 (Ap)
	Grindsted	Vestermarkskirken, Savarimuthu Antonnipilai, tf. 5810 4278 (Miss.forb.)
	Herning	Smyrna Tamil Church, pastor Jeyarajan Vyrapillai, tf. 9721 5023 / 2342 9987
	Herlev, Holbæk	Enok Aruthavaraj, tf. 4916 3345 (B)
	Holstebro	Baptistkirken, Sudharakan Kathiresu, tf. 9740 6369 / 2695 1014
	Løngvi	Hellig Kors Kirke, Dug Than Tran, tf. 2960 0338 (K)
	Odense/Svendborg	Tamilsk Baptistmenighed, John Balasubramanian, tf. 6221 8109 (B)
Thai	Sønderborg	Apostolsk Kirke, Nava Arumang, tf. 7465 3941, eller Linel Chachi, tf. 7444 0969 (Ap)
Tysk	København	Kulturhuset, Drejervej, Jene Sikanin, tf. 6136 1339 (P)
	København	Sankt Augustins Kirke, tf. 3355 6080 (K) / Sankt Petri, sognspræst Markus Löwe, tf. 3331 3834 (F)
		Tysk Reformert Kirke, pastor Axel Bargheer, tf. 30318 8753
	Sønderjylland	Nordslesvigske menigheder, kontakt pastor Sylva Laue, tf. 7465 1834 (L)
		Tyske gudstj. i danske folkekirker: Christa Hansen, Haderslev Domkirke, tf. 7452 3655
Ukrainsk	København/Vejle	Sankt Ansgar Kirke/Skt. Norberts Kirke, pater Vasyi Tykhovych, tf. 2085 3958 (K)
Urdu	København	Pakistansk Kristen Menighed, Ansgars Kirke, Ronald Benson, tf. 2824 7979
Vietnamesisk	Fyn/Jylland	Ngoc Tuyen Nguyen, tf. 6221 0542 (K) / Mange huer, Minh Quang Nguyen, tf. 5132 8896 (K)
	Lynby	Sankt Knud Lavard Kirke, pater Chau Chu Huy, tf. 3990 5727 (K)
	Odense	Odense Baptistmenighed, Noh Dieu, tf. 2132 4652 (B)
	Slagelse	Den Vietnamesiske Evangeliske Menighed, pastor Huynh Dieu, tf. 3512 9510

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Lutherske kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

Bibelkredse m.m.		
Engelsk	Holstebro	Anne Marie Døken Laursen, tf. 9741 4037
	Silkeborg	Shane McGregor, tf. 5164 6414
	Viborg	International menighed, Enok Sørensen, tf. 9735 0186

Middage på tværs

Beiltoft	Det Internationale Hjørne, Kirsten Trollegaard Jørgensen, tlf. 8636 2511
Esbjerg	Pinsekirken, Atula Masa, tlf. 4167 5662 / 7512 0100 (kirken)
Haderslev	Gl. Haderslev Kirke, Kirsten Münster, tlf. 7452 3945
Herning	Luthersk Mission, Borge Pedersen, tlf. 9712 3994
Hilleroed	Luthersk Mission, Birgitte Nielsen, tlf. 4087 3182
Hirtshals	Hirtshals Kirke, Ole Vallson, tlf. 2752 0369
Hjørring	Emma Stenbjerg, tlf. 9892 9090
Holstebro	Luthersk Mission, Inge Margrethe Jacobsen, tlf. 9746 1929
	Nørrelandskirken, Marianne Skjølstrup tlf. 9742 2686, <i>tværkulturel aften én lørdag i md.</i>
København	<i>Fredag d. 7. juni kl. 17.30: Irakisk aften, Jesusus kirken</i>
	<i>Fredag d. 27. juni kl. 17.30: International sommerfest, Internationalt kristent Center</i>
	<i>Fredag d. 2. august kl. 17.30: International aften, Herlev Kirkes Sognehus</i>
Kbhvn NV	Nordvestkirken: Venskabsmiddage lørdag d. 1. juni kl. 17.30
Rødovre	Luthersk Mission og Højnæskirken, Yvonne Solgaard, tlf. 2337 3077
Silkeborg	Silkeborg Kirke, første fredag i måneden, Jette Lykke Nielsen, tlf. 8681 00241
Skjern	Luthersk Mission, Hans Lundby, tlf. 4054 2099
Torftlund	Luthersk Mission, Møller Schmidt, tlf. 7483 1114
Videbæk	Luthersk Mission, Villy Juul Mikkelsen, tlf. 9717 2403
Aalborg	Missionsforbundet, Steen Nygaard, tlf. 9818 4975
Århus	Venskabsmiddage, Luthersk Mission, Gravers Bøge, tlf. 2621 2671

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Café Cadeau	Frederiksberg	Café og Drop in Center, tlf. 3326 2028, www.cafecadeau.dk
Café Tværs	Holstebro	Holstebro Kirke, 1. man. i md. kl.13.30-16, Erik Ladegaard, tlf. 9742 0246
Folkkekirkens Migrantarbejde	Odense/Fyns Stift	Sct. Hans Kirke, Massoud Fouroozandeh, tlf. 6612 4388/4053 2523
Folkkekirkens Tværkulturelle Center	Ribe Stift	Stiftspræst Daniel Ettrup Larsen, tlf. 2757 4864
Folkkekirkens Tv. Samarb. (FTS)	Odense	Jesper og Marianne Hougaard Larsen, tlf. 6312 0873 / 2423 7446
Holstebrokirken's Flyttinggearbejde	Holstebro	Sognemødjelper Marianne Skjølstrup, tlf. 9742 2686
Internationale Aftener	Gellerup	Sognemødjelper Bit Buhl, tlf. 8625 0800
Internationalt Kristent Center (IKC)	København	Dansk- og eng. undervisning m.m., Anders Graversen, tlf. 3332 5939
	Århus	Danskundervisning m.m., Peter Mikkelsen, tlf. 6178 9988
Int. Students Christian Fellowship	Cph., Århus, Aalb.	Odense KFS, tlf. 3543 8282
Kalejdoskøb	København	Frelsens Hær, Thorsgade 48A, Helle Fik, tlf. 3585 0087
Kirkens Korshør	København	Inger Marie Warncke, tlf. 3581 2880
KIT	København	Kirkernes Integrations Tjeneste, Hans Henrik Lund, tlf. 3284 6016
Kolding International Congregation (KIC)	Kolding	Tværkulturel sognemødje, Elizabeth Padillo Olesen, tlf. 3045 0414
Kulturcaféen	Brande	Ellen Andersen, tlf. 9718 7132
Kvinder møder kvinder	Esbjerg	Kvaglund Kirke, Elsebeth Fischer-Nielsen, tlf. 3054 1066
Kvinder møder kvinder	København	Bethlehemskirken, Jane Christiansen, tlf. 3535 0028
Kvinder på tværs	Albertslund	Opstandelseskirken, Rozina Ifti, tlf. 5035 4348
Kvindeligt Voksenarbejde	Herning	Anna Thise Pedersen, tlf. 9712 4137
Lordage på tværs	Ølstykke	Fælleskirken, tlf. 7026 5350
Mandeklub (international)	Esbjerg	Kvaglund Kirke, Poul Martin Nielsen, tlf. 5040 4087
Mødested Vesterbro	København	Thyra Smidt, tlf. 3321 2703
Mødested Amager	Amager	Ellen Gylling, tlf. 8232 5527, og Jens Lind Bonding, tlf. 2360 2557(F)
Sport på tværs	Skjern	Luthersk Mission, Enok Sørensen, tlf. 9735 0186

TIL KALENDEREN

InspirationsDaq

Den gode integration
Inspiration fra Kolding og Sønderjylland
Simon Peters Kirke, Kolding
Lørdag d. 1. juni

Tværkulturelle sommerlejre

Dronninglund Efterskole d. 1.-5. juli
Løgumkloster Efterskole d. 1.-5. juli
LMH, Hillerød, d. 7.-11. juli
Hestlund Efterskole d. 8.-12. juli

Regnbuekonference

Mød en migrantmenighed
Vor Frue Kirke
Københavns Domkirke
Onsdag d. 25. sept. kl. 17

Efterårskonference

Menigheder på tværs
Criss-Cross Churches
København
d. 1.-3. november

Tværkulturelt Center · tlf. 3536 6535

www.tvaerkulturelt-center.dk

Bibelen på alverdens sprog

الكتاب المقدس في اللغة العالمية

The Bible in a thousand tongues

Bibelselskabets Boghandel

Frederiksborggade 50 | 1360 København K | Tlf. 33 93 77 44
boqhandel@bibelselskabet.dk | www.bibelselskabet.dk

Fremmedsprogede bibellæseplaner

www.blr.dk

Meddelelser angående gudstjenester og arrangementer
i september, oktober og november modtages senest 1. august.
Næste *Nyt på tværs* udkommer d. 1 september 2013.

FESTKALENDER

5. juni	Muhammeds himmelfart (<i>Lailat al- Miraj</i>)	Muslimer
7. juni	Jesu Hjerter Fest	Kat. og angl.
13. juni	Kristi Himmelfart	Ortod. kristne
23. juni	Pinsedag	Ortod. kristne
24. juni	Joh. Døberens fødsel	Kat. og angl.
30. juni	Alle Hellige/ Allehelgen	Ortod. kristne
9. juli	Ramadan: fastemånedens begynder	Muslimer
16. juli	Templets ødelæggelse (<i>Tisah B'Av</i>)	Jøder
22. juli	Asela Dharma Day (<i>Buddhas første prædiken</i>)	Buddhister
3. august	Den store nat (<i>Lailat al-Qadr</i>)	Muslimer
15. august	Jomfru Marias optagelse i Himlen	Kat. og angl.
21. august	Rosefest/ Afdødes dag (<i>Vu Lan/Ullambana</i>)	Buddhister
28. august	Krishnas fødsel (<i>Krishna Janmashtami</i>)	Hinduer

Indberetning af gavebeløb og CPR-nummer

Tværkulturelt Center skal indberette gavebeløb og CPR-nummer, hvis giveren ønsker skattefradrag for beløbet. Oplys derfor venligst CPR-nummer, når du giver en gave til Tværkulturelt Center.

Mine børn er danske muslimer

Interview med muslimsk mor om religion og prisen for integration

Som barn og ung gymnasieelev skulle Shabana Ahmad hele tiden forsvare sig mod fordomme om muslimer og negative billeder af islam. På Tværkulturelt Centers forårskonference i København fortalte den 37-årige levnedsmiddelkandidat fra Vanløse om sin opvækst som muslim og religiøs minoritet i Danmark, om prisen for integration og om de udfordringer, hun i dag møder som mor til tre børn på 6, 8 og 12 år.

Hun husker barndommen i Valby som opdelt i to meget adskilte verdener. Når hun kom hjem, var hun pakistaner. Uden for hjemmet var hun indvandrer.

– Som barn tænker man ikke, at det kan være anderledes, siger Shabana Ahmad, der er uddannet levnedsmiddelkandidat og arbejder i en farmaceutisk virksomhed på Østerbro.

– I dag er mine børn et helt andet sted, end vi var dengang. Mine forældre er pakistanske muslimer i Danmark. Selv er jeg dansk muslim med pakistansk baggrund. Mine børn er danske muslimer. De har måske nok en pakistansk kulturarv, men i deres generation er sproget allerede ved at gå tabt.

Mobbet i skolen

Shabana Ahmad er født i Danmark som nummer tre i en søskendeflok på syv. Hendes far kom hertil som gæstearbejder fra Pakistan i 1970. Moren var hjemmegående og stod for alt i hjemmet.

I skolen blev børnene dagligt konfronteret med, at de var muslimer og anderledes.

– Jeg synes ikke, det var nemt. Det at tro på Gud var en underlig ting, som vi blev drillet med. Selv om vi ikke gik rundt og snakkede om vores religion, var vi meget synlige med vores regler. Muslimer går klædt på en bestemt måde. Der er ting, vi ikke spiser eller afholder os

fra. Vi beder på en bestemt måde – og mange andre ting. Vi skulle hele tiden forsvare os: ”Sådan er vi ikke!” Det var meget almindeligt at blive råbt efter og skubbet til på gaden. I bussen har jeg oplevet folk sige: ”Skrid hjem, din sorte perker!” Som barn vidste man ikke, hvad man skulle sige.

Vi fortalte det aldrig til vores forældre – og de spurgte heller ikke. Deres generation var kommet for at arbejde og blev ikke integreret i det danske samfund. Vi havde en meget større kontaktflade. Prisen for vores integration var, at vi selv måtte finde ud af, hvordan vi fik det til at hænge sammen med kultur, sprog og religion. Det betød, at vi tidligt blev ret selvstændige, forklarer Shabana og tilføjer, at opvæksten i Danmark har gjort hende meget bevidst om sin religion.

– I skolen lærte vi, at her i Danmark er der religionsfrihed og demokrati. Men samtidig hørte vi hele tiden, at vores religion ikke var god, og at vi levede begrænsede liv. Men det skal andre ikke blande sig i! At være muslim er vores ret.

I moskéen var Shabana med til at starte en ungdomsforening, hvor unge tog ud på skoler og gymnasier for at nuancere danskernes billede af muslimer.

– Jeg var en idealistisk 18-årig med stærke meninger og holdninger. Jeg troede, jeg vidste, hvordan alle danskere var. Men til et debatmøde mødte jeg for første gang en dansk kvinde, der troede på Gud. Jeg opdagede, at alle danskere ikke er kristne, og at troende kristne er en minoritet ligesom os.

Tredje generation

Siden dengang er flere stemmer

kommet til i den offentlige debat. I dag oplever Shabana større respekt for religion på skoler og institutioner.

– Som tredje generation har mine børn det lettere, end vi havde. Da jeg var barn, blev vi for eksempel aldrig inviteret til børnefødselsdage. I dag taler man meget om, at der skal tages hensyn til alle i skolen, man kan købe halalskolemad, og muslimske helligdage kommer på skolens intranet.

– Jeg lærer mine børn, at som muslimer må de ikke spise svinekød og vingummi med gelatine. Jeg forklarer dem, at folk lever forskelligt, men vi ved, at det her skal vi følge. Det er jo ikke, at himlen falder ned, hvis de kommer til at spise det ved en fejltagelse. Men jeg prøver at sætte nogle grænser for rigtigt og forkert i hverdagen. Ellers skrider det hele.

– Mange ting, der var en selvfølge for os, er det ikke for mine børn. For et par år siden kom min søn hjem fra børnehaven og spurgte, hvorfor han skulle tro på Gud, når de andre børn i børnehaven ikke troede på Gud. Det var en overraskelse! Det spørgsmål havde jeg aldrig stillet som barn. Men mine børn er danskere. Og vi er blevet integreret så godt, at det ikke længere er en selvfølge for mine børn at tro på Gud. Hvis de skal holde fast i vores religion, skal jeg gøre en indsats. Derfor er vi begyndt at komme mere i kredse, hvor der er andre muslimer, fortæller Shabana.

“ Vi er blevet integreret så godt, at det ikke længere er en selvfølge for mine børn at tro på Gud.

Shabana Ahmad

Foto: BMF

børnene kan møde jævnaldrende muslimer og få undervisning i islam.

– At videregive troen til mine børn er en udfordring, når jeg som fuldt integreret lever det travle danske liv. Nu prøver vi med Koranundervisning via Skype. I hverdagen bliver det let til, at man gør det nemmeste, taler dansk hele tiden og ikke får prioriteret religionen og moskéen. Der er bare ikke tid. I weekenden er vi sammen med familien. Jeg har en stor dejlig familie med et stærkt sammenhold.

Taknemmelig

Shabana er taknemmelig for, at hendes forældre prioriterede, at hendes generation fik en uddannelse.

– De kunne ikke hjælpe os med lektierne. Men vi skulle aldrig hjælpe til derhjemme. I stedet

skulle vi læse lektier. I dag er vi alle enten i gang med eller har afsluttet en videregående uddannelse. Selv om jeg ikke er vokset op i et islamisk samfund, er jeg utrolig privilegeret. Hvis vores forældre ikke var kommet her, havde vores liv været helt anderledes. Her har vi alt.

I dag er Danmark hendes land. Og som muslim har hun for længst lært at leve med at være en synlig minoritet.

– Når folk kender mig, som på min arbejdsplads, ser de ikke længere en muslim, der går med tørklæde. Så ser de bare en kollega, siger Shabana Ahmad. BMF

Biskop cyklede for bedre integration

En søndag i april kørte entusiastiske cyklister i København, Århus, Silkeborg, Esbjerg og Nykøbing Falster cykelstafet for Tværkulturelt Center. Blandt cyklisterne var biskop Steen Skovsgaard, Lolland-Falster Stift. Den yngste cyklist var Thor Kjestrup (9 år), der cyklede 100 kilometer. I Silkeborg blev cyklisterne sendt af sted af byens borgmester. Hjertelig tak til alle de gæve cyklister og sponsorer, der til sammen gav tilsagn om 62.000 kr.

Internationale gudstjenester i Vejle

De første engelsksprogede gudstjenester i Løget Kirke i Vejle i februar, marts og april blev et tilløbsstykke, der samlede mellem 60 og 75 deltagere fra op til 16 lande. Gudstjenesterne er startet på initiativ af den anglikanske præst Christophe Ndikuriyo fra Burundi og arrangeres af tre folkekirkesorger i fællesskab. Blandt deltagerne var både herboende udlændinge og asylansøgere fra østjyske asylcentre.

Konference om chikane af konvertitter

I april lagde Grønnevang Kirke i Hillerød lokaler til en konference om chikane af kristne konvertitter på danske asylcentre. Blandt paneldeltagerne var minister for ligestilling og kirke Manu Sareen og to Røde Kors centerledere. På konferencen gav asylansøgere udtryk for letelse over, at deres problemer endelig blev set og hørt. Konferencen var arrangeret af Helsingør Mellemkirke-lige Udvalg og Folkekirkens Migrantarbejde m.fl.

Fra Kinshasa til Ølby

Tidligere finansrådgiver blev præst for migrantmenighed

Til daglig arbejder han med salg og fransk-sproget markedsføring i en sydsjællandsk virksomhed, der fremstiller højteknologisk formværktøj. I fritiden er han præst for en fransk-sproget migrantmenighed, der siden marts har holdt gudstjenester i Ølby Kirke ved Køge.

Jacques Musungay Kalalas *curriculum vitae* er længere end de flestes. Han voksede op i hovedstaden Kinshasa i det centralafrikanske land DR Congo som den ældste af fem søskende. Faren var arkitekt, og det var en selvfølge, at den velbeværede søn skulle have en videregående uddannelse. Med årene blev det til flere universitetsgrader i økonomi

og jura og en phd i afrikansk udviklingsforskning. Han har undervist og forsket ved universiteter og højere læreanstalter i DR Congo og Senegal og rådgivet ministerier. I Danmark fik han sin første ansættelse som ekstern lektor i fransk på Københavns Universitet, mens han var asylansøger. Siden har han i kortere perioder undervist i netøkonomi på Copenhagen Business School og i fransk og historie på et københavnsk gymnasium. Da det viste sig svært at finde et job, der matchede hans faglige kvalifikationer, tog han en dansk uddannelse som procesoperatør.

Med til historien hører, at den højtuddannede afrikaner kommer fra et land, hvor der siden selvstændigheden fra Belgien i 1960 – det år han blev født – har været mere eller mindre konstant borgerkrig. I 1997 indtog oprørsstyrker hovedstaden Kinshasa – en storby med over syv millioner indbyggere. Præsidenten flygtede, og siden har landet været skueplads for fortsatte kampe mellem regeringshæren og oprørsbevægelser.

Startede menighed

Jacques Musungay Kalala taler ikke gerne om fortiden. I dag er den tidligere flygtning dansk statsborger, og familiens fremtid er i Danmark. Hans kone Nicole er social- og sundhedshjælper på et plejehjem på Frederiksberg.

Da Jacques Musungay Kalala for 12 år siden kom til Danmark som politisk flygtning fra DR Congo, kendte han meget lidt til Danmark. Hvis den fransktalende økonom og tidligere finansrådgiver selv havde kunnet bestemme, var han endt i Frankrig eller Belgien, hvor der ikke havde været sproglige barrierer. Men som flygtning vælger man ikke, hvor man vil flygte hen. Man skal bare væk, siger Jacques Musungay Kalala, der for fire år siden startede en international menighed på Sydsjælland.

De fire hjemmeboende børn, datteren Merveilles (20) og sønnerne Luc (19), Henoc (16) og Jack (14), har travlt med skole og uddannelse. Om søndagen tager hele familien i kirke i den menighed, Jacques Musungay startede for fire år siden.

– På et tidspunkt følte jeg meget stærkt, at jeg havde fået noget fra Gud, som jeg skulle give videre til andre. Gud havde givet mig en stor opgave. Det var som om noget brændte i mit hjerte, fortæller han.

Den kirkelige baggrund var en pinsekirke i hjemlandet. I Danmark kom familien i en årrække i en engelsksproget afrikansk menighed i København. Nu følte Jacques, at tiden var inde til at starte en menighed, hvor sproget var fransk – men med oversættelse til dansk, så børnene, der vokser op her, og andre interesserede også kunne følge med. For han vil ikke kun være præst for afrikanere fra hjemlandet.

– Det handler om, at flere mennesker skal høre om Jesus. Men det er nemmere at høre og føle Helligånden på sit eget sprog. Derfor bruger vi både fransk og dansk, forklarer han.

– I starten var vi omkring 30 personer. De fleste kom fra Congo, men der var også danskere og andre nationaliteter. Vi fik lov at låne Nordkov Kirkecenter i Haslev, hvor vi har boet siden 2008. Men da kirkecenteret skulle sælges, havde vi brug for et andet sted. Jeg søgte på internet og fandt Ølby Kirke. Jeg kunne se, at det var en stor kirke, der lå tæt ved en station. Mange i vores menighed kommer fra København og Køge Bugt området, så det var vigtigt at finde et centralt sted. Jeg sendte en email og ringede til præsten. Vi mødtes og snakkede. Det endte med, at vi fik lov at låne et lokale i kirken søndag eftermiddag. Vi siger mange tak til præsten og menighedsrådet.

I den afrikanske menighed er fri bøn og lovsang en vigtig del af gudstjenesten, der varer omkring to timer.

– Vi er lidt anderledes end en dansk kirke. I vores kirke deltager menigheden aktivt og siger *Halleluja* og *Amen!* Vi klapper og synger og bruger trommer, guitar og keyboard. Det er lidt livligere hos os end i folkekirken, siger han med et glimt i øjet.

Ægteskabsrådgivning

På spørgsmålet hvad den afrikanske menighed er god til, svarer Jacques Musungay efter en kort tænkepause:

– Jeg tror, vi er gode til at prædike, undervise og hjælpe mennesker. Vi vil gerne have flere aktiviteter, men vi er lige startet her i Ølby og har ikke penge. Hos os får præsten jo ikke løn, tilføjer han og forklarer, at han gerne vil give menigheden ekstra kristendomsundervisning, ligesom han og hans kone i flere år har tilbudt kristen ægteskabsrådgivning.

Som mange nydanske menigheder har menigheden i Ølby tilknytning til en moderkirke i hjemlandet. *Resurrection International Christian Center* er en voksende afrikansk pentekostal kirke, der startede som en husmenighed i Kinshasa i 1991 og i dag har omkring 10.000 medlemmer og afdelinger i blandt andet Angola, Frankrig og nu også Danmark. For to år siden blev Jacques Musungay Kalala ordineret som præst i kirken af en gæstpræst fra hjemlandet.

Samarbejde

Efter 12 år i Danmark er den congolesiske præst klar over, at det ikke er let at få danskere i kirke.

– Danskerne tænker, at kirken er for gamle mennesker, og at folk i Afrika kun går i kirke, fordi de er fattige. Men hvorfor går de så i kirke i USA, spørger Jacques Musungay Kalala.

– Vi vil gerne samarbejde med den danske menighed. Måske kan vi hjælpe hinanden, hvis vi lærer hinanden at kende. Sprog og kultur er en udfordring for os. Det er svært for udlændinge at forstå dansk kultur. Danskerne er meget private. Men selv om vi er forskellige, er det den samme Jesus, vi tror på. Gud er Gud – ikke afrikaner eller dansker. **BMF**

Foto: BMF

“ Vi er lidt anderledes end en dansk kirke. Hos os deltager menigheden aktivt og siger *Amen* og *Halleluja!* Jacques Musungay Kalala

Tvær- KultuRelt CENTER

Netværk for
tværkulturelt kristent arbejde

Ryesgade 68 C · 2100 København Ø · Tlf. 3536 6535

E-mail: info@tvaerkulturelt-center.dk
www.tvaerkulturelt-center.dk

Netbank: Reg.nr. 9541 Kontonr. 7707231
Giro 7707231 (korttype 01)

Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood

Sekretær: Cand.theol. Ann Juul Kjestrup

Regnskabsfører: Ilse Due

Aidskonsulent: Ravi Chandran

Medlemsorganisationer og –menigheder:

Organisationer: Dansk Ethiopier Mission • Indre Mission

Organisationsstøtte: Samvirkende Menighedsplejer

Brødremenighedens Danske Mission • Luthersk Mission

Menigheder m.fl.: Adventskirken, Vanløse • Ansgar Kirke, Aalborg
Apostelkirken, København • Avedøre Kirke • Bellahøj Kirke
Bethlehemskirken, København • Bistrup Kirke • Borris Kirke
Brønderslev Kirke • Bråby Sogn • Buddinge Kirke • Bårse-Beldringe
Sogn • Christians Kirke, Christianshavn • Christians Kirke, Århus
Christianskirken, Fredericia • Christianskirken, Kgs. Lyngby
Christianskirken, Sønderborg • Dronninglund Kirke • Egvad Sogn
Eliaskirken, København • Emdrup Kirke, København • Emmauskirken,
København • Enghave Kirke, København • Fakse Kirke • Fjellstervang
Kirke • Folkekirkens Tværkulturelle Center i Ribe Stift • Fredens-
Nazaret Sogn, København • Frederikssund Kirke • Garnisonskirken,
København • Gellerup Kirke, Brabrand • Gl. Haderslev Kirke
Gilleleje Kirke • Glostrup Sogn • Greve Sogn • Grønnevang Kirke,
Hillerød • Haderslev Domsogn • Hadsund Kirke • Hannerup Kirke,
Fredericia • Haraldskirken, Gladsaxe • Harridslev-Albæk-Støvring
Sogn • Hasle Kirke, Århus • Haslev Kirke • Helligåndskirken, Århus
Helligåndskirken/Natkirken, Kbh. • Hemmet Kirke • Hendriksholm
Kirke, Rødovre • Herlev Kirke • Herstedøster Kirke • Hillerød Sogn
Hillested-Skarringen Pastorat • Hirtshals Kirke • Holstebro Kirke
Husumvold Kirke, Brønshøj • Hvidovre Kirke • Hyltebjerg Kirke,
Vanløse • Højelse Sogn • International Church of Copenhagen
Jakobskirken, Roskilde • Jesuskirken, Valby • Jetsmark Kirke • Karls-
lunde Strandkirke • Kastrup Kirke • Kgs. Lyngby Sogn • Kildebrønde
Sogn, Greve • Kingo-Samuel Sogn, København • Korsvejskirken,
Kastrup • Kristrup Kirke • Kvaglund Kirke, Esbjerg • Kong-Svinø
Pastorat • Lemvig-Heldum Sogn • Lerup-Tranum Pastorat • Lindehøj
Kirke, Herlev • Lindholm Kirke, Nørresundby • Lundehus Kirke • Lyng
Kirke, Fredericia • Løsning-Korning Sognekalde • Mørkhøj Kirke •
Mårum Sogn • Nathanaels Kirke, København • Nexø Kirke • Nyvang
Sogn, Kalundborg • Nørre Snede Kirke • Nørrelandskirken, Holstebro
Nørremarkskirken, Vejle • Opstandelseskirken, Albertslund Præstebro
Kirke • Rindum Sogn • Ringkøbing Kirke • Ringsted Sogn • Risbjerg
Kirke, Hvidovre • Rødovre Kirke • Rønne Kirke • Samsø Pastorat
Sct. Catharinæ Kirke, Hjørring • Sct. Clemens Kirke, Randers •
Sct. Hans Kirke, Odense • Sct. Jørgensbjerg Sogn, Roskilde • Sct.
Michaelis Kirke, Fredericia • Sct. Pauls Kirke, København • Sct. Pauls
Kirke, Århus • Silkeborg Kirke • Simon Peters Kirke, Kolding
Skanderup Kirke • Smørum Kirke • Snebjerg Kirke • Solvang Kirke,
København • Sommersted-Oksenvad Pastorat • Struer Kirke • Sund-
by Sogn • Sæby Kirke • Søllerød Kirke • Sønderbro Kirke, Horsens •
Søndermarkskirken, Viborg • Tagensbo Kirke, København • Tersløse
Menighedsråd Thyregod Kirke • Thyregod-Vester Sogn • Timotheus-
kirken, Valby • Toreby Sogn, Nyk. F. • Tveje Merløse Sogn • Tystrup
Kirke • Tåstrup Nykirke • Utterslev Kirke, København • Vang Kirke,
Thisted • Viby Kirke, Århus • Videbæk Pastorat • Vigerslev Kirke
Vildbjerg Kirke • Vind Sogn • Vindinge Sogn • Vipperød Pastorat
Vodskov Kirke • Vor Frue Kirke, København • Vor Frelsers Sogn, Chr.
havn • Værlose Sogn • Zions Kirke, Esbjerg • Ølgod Valgmenighed
Ølsted Sogn • Aaby Kirke, Aabybro • Det Mellemkirkelige Udvalg i
Helsingør Stift • Mødestedet - Kirkens Indvandrerarbejde
på Vesterbro • Mødested Amager

Associerede medlemmer: Bethel World Mission Church • Chinese
Church in Copenhagen • Church of Love Denmark • Church on the
Rock, Valby • Den Etiopisk-Ortodokse Menighed, Århus • Den Kop-
tisk-Ortodokse Kirke St. Marie & St. Marcus • Emmanuel - Etiopisk
Kristent Fællesskab, Kbh. • Frikirken i Løgstør • God's Ambassadors
International, Avedøre • Gospel Church International, København
Hellig Savor Ortodokse menighed, Kbh. • PERKI/Indonesisk Kristent
Fællesskab • International Christian Community • Int. Evang. Kirke,
Skanderborg • Iranian Presbyterian Church • Kaleidoskop
(Frelsens Hær), Kbh. • Mar Mari's Assyriske Menighed, Århus
Myanmar Christian Fellowship • Narrow Gate Church, København
Pakistanisk Kristen Menighed, København • Serbisk-Ortodoks Menig-
hed, Odense • St. Alban's Anglican Church • Svenska Gustafskyrkan
Zion Temple Denmark • Det Danske Bibelselskab

Tværkulturelt Centers bestyrelse

Tidl. konsulent i UNICEF Adnan Dahan (formand) • Tidl. lærer Aase
Birk Nissen (næstformand) • Tværkulturel konsulent Krista Rosenlund
Bellows • Agronom Tesfu Ghebru • Sognepræst Inge With Johannessen
• Arkitekt Jørgen Engell-Kofod • Tidl. hjemmehjælper Gurli
Rasmussen • Tidl. cheffkonsulent George Thomas

Nyt på tværs

Ansvarshavende redaktør: Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood

Redaktionspanel: Pædagog Gladys Bediako Bruun

Tværkulturel sogne-medhjælper Elizabeth Padillo Olesen

Sats og repro: minigrafisk

Tryk: Greentech Rotaprint A/S

Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr.

JA TAK. Jeg/vi vil gerne modtage
Nyt på tværs gratis fremover.

Jeg/vi vil gerne modtage **Nyt på tværs**
fremover og betale FRIVILLIGT
ABONNEMENT på 100 kr.

Navn:

Adresse:

Sendes til Tværkulturelt Center, Ryesgade 68 C, 2100 Kbh. Ø